

Τὴν κελεύω τε καὶ ἀγαθὸν γυναικα, πάντων μὲρ δεῖ ἀρῆσαι τῷ ἔνδον, ἀμφοδὶ καὶ πάντων ὀππαιλεῖσθαι καὶ τῶν πεταγμένων νόμοις μηδένα ὀπιτηρεῖσθαι εἰσένειναι, ἀιδερός γὰρ μὴ κελύδουστος· τὰ τε πᾶσι γυναικῶν διαφορὰς ἐρυλλοῦμαι, μάλιστα ἀιδουμῆλιν. ὥστε εἴ τι τῷ ἔνδον σιωπέωμεν κεικῶν, μόνιν αὐτῷ σιωπέειναι· καὶ τῷ εἰσότητων δὲ ἀποπῶν τι εἰρασιμῶν, μόνον τὸν αἶδρα τῷ ἀπίαν ὑπέχειν. ἀικαμῆστων δὲ εἰς τὰς ἐορτὰς, ὅστις αὐτῷ ὁ ἀπὲρ σιωπῆσῃ, κερδίδουσαν, διαπειρῆ τε καὶ ἐδῆτε καὶ τῇ ἀλλῇ κραιπνοῦ καὶ ἰσχυροῦ καὶ ἐλαπίονη καὶ τῶν πῶς πόλεως νόμοις· ἐιδουμουμῆλιν, ὅτι μίτη τῷ τῷ εἰδουμῆλιν λαμπερῶν, μίτη τῷ κείλοισ τοῖς ἔξορον, μίτη χρυσίου μίγαντος, οὕτω σιωπέει εἰς σύστασιν γυναικός, ὡς ἢ τῷ κραιπνοῦ ἀταξία καὶ τῷ βίου στυμῶν τε καὶ ἀκαρπείας· ὡς ἀπας μῆρ ποιῶντος ὁ πῶς ψυχῆς κίσμος ἐπέεστος, μίτην καὶ βελιόττερος πολλῶ, ὥστε μίτη γῆρας ἐαυτῇ τε καὶ τοῖς πασι δὲ ἀληθῆ κελυπομῶν κραιπνοῦ εἰδουμῆλιν, δὲ οὐδὲ ἰμποιεῖν ἐαυτῇ διαρῶς τῷ γυναικα, καὶ τῷ κραιπνοῦ κραιπνοῦ κραιπνοῦ διατελεῖν. τῷ γὰρ αἶδρι, τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ κραιπνοῦ εἰδουμῆλιν, ἀκαρπείας· τὰλλα γυναικῶ πάντα τῷ εἰδουμῆλιν ἐπὶ κείλοισ τῷ κείλοισ, μίτη τῷ κραιπνοῦ πὶ πολυκραιπνοῦστων, μίτη τῷ πᾶσι τῶν γῆμοις κραιπνοῦστων μίτην. ὅταν δὲ διαγῆρας ἐκιδουμῆλιν κραιπνοῦ, ἢ νύμφας εἰσαγαγῆν κραιπνοῦ ἢ, παύτως καὶ τὰ τε πᾶσι τῷ εἰδουμῆλιν. οὕτως δὲ ἐαυτῷ σύμβουλον κραιπνοῦ, ὥστε καὶ τὸ ἀρῶσπον ἐκείνο συμμομολογῆν, μὴ ἀγνοῦστων ὅτι οὐχ οὕτως αἶδρι ἀκαρπείας τῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ μεταχειρίζεσθαι π, ὡς τῇ γυναικῇ τῷ εἰδουμῆλιν πολυκραιπνοῦστων. ἢ δὲ δὲτακτος γυνῆ, τὰ τῷ αἶδρος ἢ δὲ κραιπνοῦστων τῷ ἐαυτῶς βίου, καὶ τόμον αὐτῇ δια τῶς συζυγίας τῷ γῆμοις καὶ κοινοῖας ὀππαιλεῖν ἰσχυρῶς θεοῦ νομῶσι διαγῆρας. ἐὰν γὰρ ἐαυτῷ πείσῃ τῶν τῶν δὲτακτος ἀβῆσθαι, καὶ τὰ καὶ τὸν οἶκον ῥῆσται διοικήσῃ· ἐὰν δὲ μὴ, κελυποῦστων. ὥστε κραιπνοῦστων ἀβῆ, μὴ δὲ κραιπνοῦστων μόνον τῷ αἶδρος καὶ ἀτυχεῖντος, ὁμόφρονα κραιπνοῦστων ἐαυτῷ ἐκείνο καὶ ἀκαρπείας, ἀλλὰ καὶ κραιπνοῦστων κεικῶ· καὶ τῷ κραιπνοῦστων

Ρobam mulierem seu matrem familiaris, omnium quæ in domum inferuntur, dominam esse, eorumque curam suscipere conuenit certis quibusdam legibus. Non admittet hæc externum quenquam viro non iubente, pertimescens ea inprimis, quæ vulgo de mulierum corruptela perhiberi solent. Quod in ædibus & intra domesticos parietes fieri debet id notum erit ipsi. Extrinsecus videri accedentium culpam præstabit scilicet maritus. In festos dies, quantum vir permiserit, tantum illa infumendi ius habebit. Quos ipsa sumtus faciet, & quo ornatu vtetur, eius apparatus infra etiam leges publicas abducet, atque hoc cogitabit. Neque corporis nitorem & vestitus pulcritudinē, neque formæ speciem, neque multiplex aurum, tantopere cōmendare hunc sexum, quantum opere modestia in rebus omnibus, & studium vitæ honestæ ac pudicæ. Hæc enim vera ornamenta animi præ cæteris expectanda sunt, & habent plus firmitatis ad laudem conciliandam sibi & liberis, durabilem ad senectutem vsque. Quapropter his virtutibus mulieres exercentur, & laudabiliter suo munere fungi perseuerent. Virum in ea, quæ domi & intra parietes geruntur inquirere non decet, verum probam vxorem omnibus in rebus operam dare conuenit, vt viro sit morigerata. Non illa audire vult de publicis rebus quicquam. Non de liberum coniugiis tractare. Quod si res & tempus feret, vt vel filix dandus sit vir, vel vxor filio, prorsus illa suo viro obtemperet, in quæ deliberrando sententiam illius sine tergiversatione sequatur. Sciâtque non tam dedecere virum domesticis operis aliquid efficeret, quam mulierem scrutari exteriora. Mulier bene instituta existimabit: Legent esse sibi ingenium & mores viri sui, latam diuinitus, eo tempore, quo nuptiæ iunctæ, & vitæ fors cōsociata fuit. Quod si illa æquo animo viri mores feret, admodum facilis erit domestica administratio. Sin minus, perquam difficilis. Quamobrem non modò rebus secundis & fortuna prospera concordiam seruabit firmam, & obsequetur voluntati viri, sed tristibus etiam atque duris temporibus. Si rerum fortè necessarium penuria sit, si morbo laoretur, si vehementior perturbatione existat & animi impotentia, tulerunt omnia & mos geratur viro, nisi fortè turpitudine aut indignitas in re in sit. Si quid animo